

EBA/GL/2022/01

---

13 januari 2022

Richtsnoeren

---

betreffende verbetering van de
afwikkelbaarheid voor instellingen en
afwikkelingsautoriteiten

1. Nalevings- en rapportageverplichtingen

Status van deze richtsnoeren

1. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht op grond van artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010¹. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren te voldoen.
2. De richtsnoeren geven weer wat naar de opvatting van EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Stelsel voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied moet worden toegepast. Bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 voor wie richtsnoeren gelden, dienen hieraan te voldoen door deze op passende wijze in hun praktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Rapportageverplichtingen

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten bevoegde autoriteiten EBA vóór 08.06.2022 ervan in kennis stellen of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, of, indien dit niet het geval is, wat de redenen van de niet-naleving zijn. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden geacht niet te hebben voldaan aan de richtsnoeren. Kennisgevingen dienen te worden ingediend door het formulier op de EBA-website in te sturen onder vermelding van "EBA/GL/2022/01". Kennisgevingen moeten worden ingediend door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteiten te melden of zij aan de richtsnoeren voldoen. Elke verandering in de status van de naleving moet eveneens aan EBA worden gemeld.
4. Kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening op de website van EBA gepubliceerd.

---

¹ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

2. Onderwerp, toepassingsgebied en definities

Onderwerp

5. Deze richtsnoeren beschrijven per afwikkelingsinstrument welke specifieke maatregelen instellingen en afwikkelingsautoriteiten dienen te nemen om de afwikkelbaarheid van instellingen, groepen en afwikkelingsgroepen te verbeteren in de context van de afwikkelbaarheidsbeoordeling die afwikkelingsautoriteiten verrichten op grond van de artikelen 15 en 16 van Richtlijn (EU) 2014/59².

Toepassingsgebied

6. Deze richtsnoeren zijn niet van toepassing op instellingen die onderworpen zijn aan vereenvoudigde verplichtingen voor afwikkelingsplanning overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 2014/59/EU.
7. Deze richtsnoeren zijn niet van toepassing op instellingen waarvan het afwikkelingsplan bepaalt dat zij op ordelijke wijze moeten worden geliquideerd in overeenstemming met het toepasselijke nationale recht. In geval van een verandering van strategie, in het bijzonder van liquidatie naar afwikkeling, dienen de richtsnoeren op zo kort mogelijke termijn en niet later dan drie jaar na de datum van goedkeuring van het afwikkelingsplan dat in de nieuwe afwikkelingsstrategie voorziet, onverkort van toepassing te zijn.
8. Afwikkelingsautoriteiten kunnen besluiten deze richtsnoeren geheel of gedeeltelijk toe te passen op instellingen die onderworpen zijn aan vereenvoudigde verplichtingen voor afwikkelingsplanning, of op instellingen waarvan het afwikkelingsplan bepaalt dat zij op ordelijke wijze moeten worden geliquideerd in overeenstemming met het toepasselijke nationale recht. Afwikkelingsautoriteiten kunnen besluiten onderdelen van deze richtsnoeren die betrekking hebben op specifieke afwikkelingsinstrumenten (bijv. bail-in), toe te passen op instellingen waarvan de geplande afwikkelingsstrategie niet op deze instrumenten berust.
9. Voor instellingen die geen deel uitmaken van een groep waarop overeenkomstig de artikelen 111 en 112 van Richtlijn 2013/36/EU³ toezicht op geconsolideerde basis wordt uitgeoefend, zijn deze richtsnoeren op individueel niveau van toepassing.

---

² Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

³ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

10. Voor instellingen die deel uitmaken van een groep waarop overeenkomstig de artikelen 111 en 112 van Richtlijn 2013/36/EU toezicht op geconsolideerde basis wordt uitgeoefend, zijn deze richtsnoeren op het niveau van de afwikkelingsentiteiten alsook op het niveau van hun dochterondernemingen van toepassing (“niveau van de afwikkelingsgroep”).

Adressanten

11. Deze richtsnoeren zijn gericht aan financiële instellingen in de zin van artikel 4, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 die onderworpen zijn aan de beoordeling van afwikkelbaarheid overeenkomstig de artikelen 15 en 16 van Richtlijn (EU) 2014/59, en aan bevoegde autoriteiten in de zin van artikel 4, lid 2, punten i), v) en viii), van Verordening (EU) nr. 1093/2010 die toezicht houden op deze instellingen in de zin van artikel 2, lid 5, tweede alinea, van die Verordening.

Definities

12. Tenzij anders aangegeven hebben de termen die in Richtlijn 2014/59/EU worden gebruikt en gedefinieerd, in deze richtsnoeren dezelfde betekenis.

3. Tenuitvoerlegging

Ingangsdatum

13. Deze richtsnoeren gelden met ingang van **1 januari 2024**.

4. Richtsnoeren betreffende verbetering van de afwikkelbaarheid

---

4.1 Minimumvereisten ten aanzien van de structuur en werking overeenkomstig artikel 27 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie

4.1.1 Operationele continuïteit

13. Instellingen dienen operationele regelingen te treffen ter waarborging van de continuïteit van diensten die kritieke functies ondersteunen (aangeduid als “kritieke diensten”) en van kernbedrijfsonderdelen die nodig zijn voor de doeltreffende uitvoering van de afwikkelingsstrategie en eventuele daaropvolgende herstructurerings (aangeduid als “essentiële diensten” en samen met de kritieke diensten “relevante diensten” genoemd) en ter verzekering van de beschikbaarheid van de nodige bedrijfsmiddelen en het nodige personeel voor de afwikkeling en de bedrijfsreorganisatie.

14. Gezien de verschillende achtereenvolgende stadia van de afwikkelbaarheidsbeoordeling overeenkomstig artikel 23 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie dient de afwikkelingsautoriteit bij het vaststellen van de afwikkelingsstrategie eerst te onderzoeken welke structuur, welk bedrijfsmodel en welke dienstenmodellen door een instelling of groep worden gehanteerd en op welke manier deze op elkaar ingrijpen. In een volgende stap dienen instellingen, onverminderd hun onafhankelijkheid in de keuze van het dienstverleningsmodel⁴ dat het meest geschikt is voor hun bedrijf, in lijn met de reeds vastgestelde afwikkelingsstrategie aan te tonen dat hun dienstverleningsmodel daadwerkelijk strookt met de afwikkelingsstrategie.

Kernbedrijfsonderdelen en kritieke functies inventariseren

15. Instellingen dienen relevante diensten, bedrijfsmiddelen en personeelsleden te identificeren en deze te mappen met kritieke functies, kernbedrijfsonderdelen en rechtspersonen (die de diensten leveren en ontvangen). Bij deze mapping wordt in elk geval de informatie meegenomen die vereist is volgens Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1624 van de Commissie⁵.

---

⁴ Bijvoorbeeld: i) levering van diensten door een afdeling binnen een gereguleerde rechtspersoon; ii) levering van diensten door een dienstverleningsbedrijf binnen de groep; of iii) levering van diensten door een derde dienstverlener.

⁵ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1624 van de Commissie van 23 oktober 2018 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen met betrekking tot procedures, standaardformulieren en templates ten behoeve van de informatieverstrekking voor de opstelling en uitvoering van afwikkelingsplannen voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen overeenkomstig Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van Uitvoeringsverordening (EU) 2016/1066 van de Commissie (PB L 277 van 7.11.2018, blz. 1).

16. De hierboven bedoelde mapping moet worden ingebed in de reguliere bedrijfsprocessen, uitvoerig zijn en regelmatig worden bijgewerkt.

Contractuele bepalingen

17. Instellingen dienen ervoor te zorgen dat voorwaarden van Service Level Agreements (SLA's) inzake dienstverlening en prijsbepaling niet uitsluitend veranderen als gevolg van afwikkeling van een contractpartij (of een daaraan geleerde onderneming). Dit houdt in dat de risico's die zijn verbonden aan contracten met derde partijen die onder het recht van een derde land vallen, ook in aanmerking moeten worden genomen om te waarborgen dat zij de afwikkelbaarheid van instellingen niet in de weg staan. Meer specifiek dienen instellingen ervoor te zorgen dat zolang aan materiële verplichtingen wordt voldaan, relevante contracten voor diensten die worden verleend door aanbieders binnen de groep en derde aanbieders, het volgende waarborgen:

- a. geen beëindiging, opschorting of wijziging wegens afwikkeling (met inbegrip van bedrijfssanering als bedoeld in artikel 51 van Richtlijn 2014/59/EU);
- b. overdraagbaarheid van de dienstverlening aan een nieuwe ontvanger door ofwel de ontvanger van de dienst ofwel de afwikkelingsautoriteit vanwege een afwikkeling (met inbegrip van sanering als bedoeld in artikel 51 van Richtlijn 2014/59/EU);
- c. ondersteuning bij overdracht of beëindiging tijdens afwikkeling (met inbegrip van sanering als bedoeld in artikel 51 van Richtlijn 2014/59/EU) gedurende een redelijke periode (bijvoorbeeld 24 maanden) door de huidige dienstverlener en onder dezelfde voorwaarden; en
- d. voortzetting van de dienstverlening aan een afgestoten groepsentiteit tijdens de afwikkeling (met inbegrip van sanering als bedoeld in artikel 51 van Richtlijn 2014/59/EU), gedurende een redelijke periode na afstoting – bijvoorbeeld 24 maanden.

18. Instellingen dienen te waarborgen dat relevante diensten tijdens de uitvoering van de afwikkelingsstrategie, met inbegrip van het bedrijfssaneringsplan, kunnen worden voortgezet.

19. Wanneer instellingen er ondanks al hun inspanningen niet in slagen "afwikkelingsbestendig" te worden door middel van contractvoorwaarden die de in paragraaf 17 genoemde voorwaarden waarborgen, dienen zij ten genoegen van de relevante afwikkelingsautoriteit te motiveren waarom de contracten niet konden worden gewijzigd en mogelijke alternatieve strategieën voor te stellen, zoals overstappen naar aanbieders bij wie wel afwikkelingsbestendige voorwaarden in het contract kunnen worden opgenomen.

20. Indien de instelling niet in staat is om geloofwaardige alternatieve maatregelen te nemen, dient zij in een derde land uitbestede contracten voor te financieren gedurende een passende periode die overeenkomt met de afwikkelingsstrategie, maar ten minste gedurende zes maanden, waarbij de nodige liquide middelen, bestaande uit hoogwaardige activa, behoren te worden afgescheiden.

Managementinformatiesystemen (MIS) in het kader van operationele continuïteit

21. Instellingen dienen in staat te zijn aan de afwikkelingsautoriteiten gegevens over de relevante diensten die zij leveren of ontvangen te rapporteren; deze gegevens moeten actueel en te allen tijde beschikbaar zijn. Instellingen dienen daartoe te beschikken over uitgebreide, doorzoekbare en bijgewerkte MIS en databases (tezamen “dienstencatalogus” genoemd) die de benodigde informatie bevatten voor de doeltreffende tenuitvoerlegging van de in de afwikkelingsregeling beoogde instrumenten, met inbegrip van informatie over eigendom van activa en infrastructuur, prijsbepaling, contractuele rechten en overeenkomsten, evenals uitbestedingsovereenkomsten.

22. Instellingen dienen de relevante contractuele overeenkomsten voor relevante diensten die zij ontvangen van derde partijen en entiteiten binnen de groep⁶ te documenteren en duidelijke parameters vast te stellen waaraan de prestaties van de relevante dienstverlening kunnen worden getoetst op basis van de SLA's, waarbij zij dienen te waarborgen dat de afwikkelingsautoriteiten toegang hebben tot alle informatie die nodig is om passende besluiten te nemen en afwikkelingsbevoegdheden uit te oefenen. Daartoe dienen uitvoerige gegevens te worden bijgehouden over de relevante dienstverleners en -ontvangers, de aard van de dienst, de prijsstructuur ervan (of een schatting van de kosten voor interne diensten), duidelijke parameters (kwalitatief/kwantitatief), het prestatiedoel (of het equivalent daarvan in het geval van interne diensten), de eventuele doorlevering aan andere entiteiten of uitbesteding aan derde leveranciers, daarmee samenhangende licenties en materiële verplichtingen uit hoofde van het contract (zoals betaling/levering). Wanneer de tegenpartij zich buiten de EU bevindt, dient de bank bij het beoordelen van de operationele-continuïteitsrisico's bij afwikkeling rekening te houden met deze omstandigheid. De bank dient in dit geval met name te beoordelen in hoeverre de wet van een EU-lidstaat daadwerkelijk op het contract van toepassing is. Indien relevante diensten intern binnen de entiteit worden verricht, dient de documentatie de identificatie van diensten en het opstellen van een tijdelijke dienstenovereenkomst – voor zover vereist volgens de gekozen afwikkelingsstrategie – te vergemakkelijken.

23. De dienstencatalogus dient granulaire informatie te bevatten met betrekking tot:

- a. de mapping van de diensten van de instelling zoals beschreven in de paragrafen 15 en 16, inclusief de beschrijving van de aard van de diensten;

---

⁶ Relevante diensten die worden ontvangen van entiteiten binnen de groep, omvatten: i) diensten verstrekt door eenheden/afdelingen binnen dezelfde groepsentiteit (binnen de entiteit), ii) diensten verstrekt door een andere groepsentiteit.

- b. relevante diensten, op basis van de analyse van i) de materialiteit van de impact van de onderbreking van de dienstverlening, en ii) de vervangbaarheid daarvan;
- c. de kosten of de prijs (indien relevanter) van de levering van de diensten (zie ook de paragrafen 31 en 32);
- d. de koppeling met de contractuele overeenkomsten voor de relevante diensten en ondersteunende middelen (zoals bedrijfsmiddelen). Indien verscheidene contracten onder een raamovereenkomst vallen die de informatie bevat die vereist is op grond van paragraaf 23, hoeven instellingen alleen het raamcontract in de dienstencatalogus en het contractregister op te nemen, mits zij alle contracten die in het kader van elk raamcontract zijn gesloten, kunnen identificeren en de relevante afwikkelingsautoriteiten er geen bezwaar tegen hebben.

24. De dienstencatalogus dient doorzoekbaar te zijn – de informatie behoort eenvoudig te kunnen worden gevonden aan de hand van criteria die relevant zijn voor afwikkelingsdoelstellingen – en dient geschikt te zijn om gedetailleerde rapporten op te stellen over de verschillende aspecten.

25. Instellingen dienen een uitgebreid en doorzoekbaar register van contracten voor alle relevante diensten bij te houden – zowel voor intern geleverde als uitbestede diensten. Het register dient regelmatig te worden bijgewerkt en tijdig toegankelijk te zijn.⁷

26. Instellingen dienen deze capaciteiten ten genoeg van de afwikkelingsautoriteit aan te tonen tijdens “dry runs”.

Financiële middelen om operationele continuïteit te waarborgen

27. Instellingen dienen toezicht te houden op de financiële middelen die beschikbaar zijn voor leveranciers van relevante diensten binnen de groep en voor het waarborgen van de betaling van derde dienstverleners. Er dienen voldoende financiële middelen te zijn om voor de operationele continuïteit van kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen in afwikkeling te zorgen, zowel in de stabilisatie- als in de herstructureringsfase.

28. Instellingen dienen te waarborgen dat relevante dienstverleners in afwikkeling financieel veerkrachtig zijn. Indien relevante diensten worden geleverd door een niet-gereguleerde entiteit binnen de groep, dient de ontvanger van de dienst te waarborgen dat de leverancier adequate liquide middelen heeft afgescheiden van andere activa van de groep, ten minste overeenkomend met 50% van de jaarlijkse vaste kosten, te berekenen in overeenstemming met artikel 1 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/488 van de Commissie.⁸ Indien relevante diensten worden verleend door een externe entiteit, dienen instellingen een

⁷ De specifieke velden die het contractregister moet bevatten, worden genoemd in bijlage 3.

⁸ Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/488 van de Commissie van 4 september 2014 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 241/2014 betreffende eigenvermogensvereisten voor ondernemingen op basis van vaste kosten (PB L 78 van 24.3.2015, blz. 1).

passend due diligence-onderzoek uit te voeren om de financiële veerkracht van de derde leverancier te beoordelen.⁹

Prijsstructuur

29. Instellingen dienen te waarborgen dat kosten- en prijsstructuren voor relevante diensten voorspelbaar en transparant zijn en marktconform zijn vastgesteld. Indien relevant, dienen er duidelijke koppelingen te worden gelegd tussen de oorspronkelijke directe kosten van de dienst en de toegewezen kosten. Instellingen moeten dus kunnen uitleggen hoe de kosten van de relevante diensten intern zijn toegewezen. Dit draagt bij aan het doel om vooraf zekerheid te verschaffen over de kosten waartegen diensten ook tijdens de afwikkeling nog geleverd worden en om de besluitvorming tijdens de herstructureringsfase te vergemakkelijken.

30. Instellingen dienen te waarborgen dat er geen wijziging in de kosten- of prijsstructuur van de diensten zal plaatsvinden enkel en alleen als gevolg van de afwikkeling van de ontvanger van de dienst. Deze regeling bevordert de individuele financiële levensvatbaarheid van een dienstverlener binnen de groep of waarborgt dat de documentatie de basis kan vormen voor een extern contract als een entiteit die een kritieke dienst levert, tijdens de afwikkeling wordt geherstructureerd.

Noodregelingen voor essentiële medewerkers en knowhow

31. Instellingen dienen te waarborgen dat relevante diensten operationeel veerkrachtig zijn en over voldoende capaciteit beschikken in termen van personele middelen en expertise, om zowel de afwikkeling als de herstructurering na de afwikkeling te ondersteunen. Externe leveranciers van relevante diensten dienen te worden onderworpen aan een due diligence-onderzoek in overeenstemming met paragraaf 12.3 van de Richtsnoeren inzake uitbesteding van EBA¹⁰.

32. Wat betreft de wijze waarop interne leveranciers van relevante diensten (zowel binnen de groep als tussen entiteiten) kunnen voldoen aan de voorgaande paragraaf, dienen instellingen te beschikken over gedocumenteerde plannen die helpen waarborgen dat relevante functies voldoende bemand blijven tijdens de afwikkeling, zoals: retentieplannen waarin maatregelen worden beschreven die kunnen worden genomen in de aanloop naar en tijdens de afwikkeling om potentieel vertrek van personeel in relevante functies te beperken, opvolgingsplannen die waarborgen dat vervangend personeel met toereikende vaardigheden en kennis beschikbaar is voor de relevante functies die bij afwikkeling mogelijk vrijkomen, en regelingen om, indien van toepassing, risico's aan te pakken die kunnen ontstaan wanneer personeel functies vervult in meer dan één groepsentiteit.

---

⁹ Zie bijvoorbeeld de aanpak die wordt beschreven in paragraaf 12.3 van de Richtsnoeren inzake uitbesteding van EBA (EBA/GL/2019/02).

¹⁰ EBA/GL/2019/02.

Toegang tot bedrijfsmiddelen

33. Instellingen dienen te waarborgen dat de toegang tot bedrijfsmiddelen voor relevante verleners van gemeenschappelijke diensten, ontvangende entiteiten, bedrijfseenheden en autoriteiten niet verstoord raakt door het falen of afwikkelen van een bepaalde groepsentiteit.
34. Daartoe behoren instellingen regelingen te treffen die, in het geval van afwikkeling of reorganisatie van een groepsentiteit, voortdurende toegang waarborgen tot relevante bedrijfsmiddelen middels afwikkelingsbestendige lease- of licentieovereenkomsten. Wanneer dit niet voldoende kan worden gewaarborgd, kunnen instellingen regelen dat die middelen eigendom worden van of geleast worden door het bedrijf binnen de groep of een gereguleerde entiteit dat/die de kritieke gemeenschappelijke diensten levert. Als alternatief kunnen contractuele bepalingen worden overwogen om toegangsrechten te waarborgen.

Governance voor operationele continuïteit

35. Instellingen dienen te beschikken over adequate governancestructuren voor het beheren en waarborgen van de naleving van intern beleid met betrekking tot Service Level Agreements. Met name als het gaat om relevante diensten, ongeacht of die binnen de groep of door derden worden verleend, behoren instellingen over duidelijk omschreven rapportagelijnen te beschikken om bijtijds te controleren of zij voldoen aan SLA's en dienen zij in staat te zijn om adequaat te reageren.
36. Instellingen dienen te ervoor te zorgen dat in de plannen voor de bedrijfscontinuïteit en noodregelingen voor relevante dienstverleners rekening wordt gehouden met afwikkelingsgerelateerde voorwaarden en dat deze voldoende waarborgen dat diensten in het geval van een afwikkeling nog steeds geleverd worden, zonder dat men afhankelijk is van personeel van bedrijfsonderdelen die als gevolg van de afwikkeling mogelijk geen deel meer uitmaken van dezelfde instelling/groep.
37. Instellingen dienen te beschikken over een snel en efficiënt besluitvormingsproces ten aanzien van onder meer de volgende zaken die de operationele continuïteit kunnen beïnvloeden:
- a. activering van bedrijfscontinuïteitsplannen en/of noodregelingen bij afwikkeling en tijdens een daaruit voortvloeiende reorganisatie;
  - b. toewijzing van toegangsrechten aan back-up-personeel en aan een potentiële bijzonder bestuurder op grond van artikel 35 van Richtlijn 2014/59/EU;
  - c. toegang van leveranciers van relevante diensten tot mogelijke voorfinanciering;
  - d. communicatie van elementen van operationele continuïteit naar de autoriteit en binnen de groep ter ondersteuning van een eventuele herstructurering en naar de deskundigen die het bedrijfsreorganisatieplan opstellen.

4.1.2 Toegang tot financiëlemarktinfrastructuren (FMI's)

38. Instellingen dienen regelingen te treffen die voortdurende toegang waarborgen tot clearing, betalings-, afwikkelings-, bewaarnemings- en andere diensten die FMI's¹¹ en FMI-tussenpersonen¹² verlenen, teneinde verstoringen vóór en tijdens afwikkeling te vermijden en de stabiliteit en het vertrouwen van de markt na afwikkeling te helpen herstellen.

Identificatie van FMI-relaties

39. Instellingen dienen alle relaties in kaart te brengen die zij hebben met FMI's en FMI-tussenpersonen. Ook de belangrijkste systemen en medewerkers die nodig zijn om toegang te blijven houden tot FMI-diensten behoren in kaart te worden gebracht, en er dienen regelingen te worden getroffen om te waarborgen dat deze diensten beschikbaar blijven of op geloofwaardige wijze kunnen worden vervangen bij een crisis.

40. Instellingen dienen een duidelijk inzicht te hebben in de vereisten van het lidmaatschap van geïdentificeerde FMI-aanbieders en in de voorwaarden voor voortdurende toegang tot kritieke en essentiële FMI-diensten voorafgaand aan en tijdens de afwikkeling. Daartoe dienen zij de verplichtingen die zij moeten nakomen op grond van FMI rulebooks en contracten met FMI-aanbieder in kaart te brengen en na te gaan of, en zo ja, welke verplichtingen van toepassing zijn op een potentiële rechtsopvolger die uit de afwikkeling naar voren komt (overbruggingsinstelling of verwerver). Eveneens dienen zij in kaart te brengen welke materiële verplichtingen zij hebben uit hoofde van hun contracten met andere dienstverleners wier diensten nodig zijn om gebruik te kunnen maken van de diensten van FMI's.

41. Instellingen dienen te weten hoe zij in tijden van financiële stress moeten communiceren met iedere FMI-aanbieder en dienen te waarborgen dat zij in staat zijn aanvullende informatie te verstrekken die mogelijk vereist is om toegang te verkrijgen.

42. Instellingen dienen te overwegen welke maatregelen, bijvoorbeeld verhoging van de margevereisten of verlagingen van de uitstaande kredietlijnen, FMI's en FMI-tussenpersonen waarschijnlijk zouden nemen en in welke omstandigheden, binnen welke tijdsspanne (bijvoorbeeld binnen een dag of binnen een paar dagen) en in welke mate dergelijke maatregelen zouden kunnen worden genomen. Daarnaast dienen instellingen in kaart te brengen welke vereisten gelden met betrekking tot het inleggen van extra bedragen in wanbetalings- of garantiefondsen, het veiligstellen van aanvullende liquiditeitsverplichtingen, of het geheel of gedeeltelijk voorfinancieren van betalings- en afwikkelingsverplichtingen in het geval van financiële stress en bij afwikkeling. Zij dienen de afwikkelingsautoriteit een redelijke schatting te geven van de liquiditeitsvereisten waaraan zij mogelijk moeten voldoen in verschillende stressscenario's en relevante granulaire gegevens te verstrekken over

---

¹¹ Financiëlemarktinfrastructuren, of "FMI's", moeten worden geïnterpreteerd in de zin van de definitie van CPMI-IOSCO en omvatten dan ook minimaal: betaalsystemen, (internationale) centrale effectenbewaarinstellingen, effectenafwikkelingssystemen, centrale tegenpartijen, transactieregisters. (<https://www.bis.org/cpmi/publ/d101a.pdf>)

¹² In lijn met Richtlijn 2014/59/EU, deel C van de bijlage, punt 7.

kredietlijnen en het gebruik daarvan en over de historische piek in (intraday)-liquiditeit of het gebruik van zekerheden gedurende een bepaalde periode.

43. Instellingen dienen een beoordeling te maken van de impact van de in kaart gebrachte aannemelijke maatregelen (hogere eisen, verminderde, opgeschorte of beëindigde toegang tot de FMI) op kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen.

Mapping en beoordeling van FMI-relaties

44. Instellingen dienen de relaties met FMI-aanbieders¹³ uit te splitsen voor: a) kritieke functies; b) relevante diensten; c) kernbedrijfsonderdelen; d) rechtspersonen; en e) toezichthoudende, afwikkelings- of andere bevoegde autoriteiten voor de FMI-aanbieder, in overeenstemming met Uitvoeringsverordening (EU) 2018/1624 van de Commissie.
45. Instellingen dienen de geloofwaardigheid te beoordelen van regelingen met alternatieve aanbieders als de potentiële onderbreking van de contractuele relatie met relevante FMI-aanbieders de uitvoering van de voorkeursafwikkelingsstrategie daadwerkelijk in de weg zou kunnen staan. Wanneer alternatieve regelingen niet haalbaar zijn, dienen instellingen alternatieve maatregelen te overwegen om het risico van verstoring van de continuïteit van toegang terug te dringen.
46. Instellingen dienen een inventaris bij te houden van maatregelen die aanbieders van kritieke FMI-diensten, als niet aan de vereisten van hun lidmaatschap wordt voldaan, kunnen nemen om toegang te beëindigen, op te schorten of te beperken, of enige andere maatregelen die de toegang van de instelling tot de FMI-dienst negatief zouden kunnen beïnvloeden, en van de gevolgen daarvan voor de instelling.

Gebruik van FMI's en FMI-tussenpersonen

47. Instellingen dienen transactiegegevens bij te houden met betrekking tot hun relevante posities bij en het gebruik van relevante FMI-aanbieders. Zij dienen deze gegevens te verstrekken aan de relevante afwikkelingsautoriteit in de aanloop naar de afwikkeling en in staat te zijn gedetailleerdere gegevens en informatie aan de afwikkelingsautoriteit te verstrekken als deze daarom vraagt. Deze gegevens dienen te worden herzien en geactualiseerd wanneer de volumes die worden verwerkt door, of de posities bij, FMI-aanbieders, wezenlijk veranderen.

Noodplannen

48. Instellingen dienen een noodplan op te stellen en actueel te houden waarin zij beschrijven hoe zij in stresssituaties, in de aanloop naar, tijdens en na afwikkeling, toegang zullen blijven houden tot relevante FMI-aanbieders.

---

¹³ FMI-aanbieders worden ofwel als kritiek beschouwd, wanneer zij noodzakelijk worden geacht voor de levering van een kritieke functie, of als essentieel wanneer zij noodzakelijk zijn voor de prestaties van een kernbedrijfsonderdeel. Kritieke en essentiële FMI-aanbieders zijn relevante FMI-aanbieders.

49. Instellingen dienen te waarborgen dat de noodplannen een compleet pakket aan plausibele maatregelen omvatten die iedere relevante FMI-aanbieder vóór of tijdens de afwikkeling kan nemen, evenals mogelijke risicobeperkende maatregelen die de instellingen kunnen nemen. Zij dienen ook eventueel te verwachten eisen te specificeren met betrekking tot zekerheden, liquiditeit of informatie en hoe de instelling daaraan denkt te gaan voldoen.

50. Meer in het bijzonder dienen instellingen te waarborgen dat noodplannen onder meer het volgende beschrijven:

- a. de maatregelen die FMI-aanbieders verwacht worden te nemen in de aanloop naar en tijdens afwikkeling;
- b. de infrastructuur, processen en operationele regelingen die de instelling heeft ingevoerd om te waarborgen dat aan de materiële verplichtingen in FMI-contracten en rulebooks blijft worden voldaan, om toegang te blijven houden tot relevante FMI-diensten;
- c. de maatregelen die de instelling zou nemen om bedreigingen voor de prestaties van haar kritieke functies en kernbedrijfsonderdelen als gevolg van stopgezette of verminderde toegang, af te zwakken, zoals actief beheer van blootstellingen, voorfinanciering van verplichtingen of geloofwaardige alternatieve regelingen vooraf, en het vermoedelijke resultaat van die maatregelen (effect op kritieke functies, kernbedrijfsonderdelen en cliënten);
- d. de methode waarop de schatting van liquiditeitsvereisten onder stress is gebaseerd, met inbegrip van eventuele aannames met betrekking tot het verwachte volume van zakelijke activiteit;
- e. de communicatiestrategie,

Overdraagbaarheid van cliënten

51. Instellingen dienen vereisten vast te stellen voor de overdraagbaarheid van cliënten en dienen, in lijn met de relevante processen en procedures van FMI's, de bijbehorende informatie te verstrekken over CTP's, per CTP en per segment waarin zij optreden als clearinglid. Hiertoe behoort ook informatie over het scheidingsstelsel en het type cliëntrekeningen, en over het aantal cliënten dat onder verschillende rekeningstructuren valt.

52. De middelen en systemen van instellingen dienen actuele informatie bij te houden die bij afwikkeling snel kan worden geleverd teneinde de soepele overdracht van posities van cliënten bij CTP's te waarborgen, evenals activa van cliënten in centrale effectenbewaarinstellingen (CSD's). Dergelijke informatie dient een overzicht te omvatten van:

- a. cliënten voor iedere omnibusrekening en de posities, marges en activa die per individuele cliënt binnen de omnibusrekening in onderpand zijn ontvangen;

- b. posities van cliënten, marges en activa die per individuele cliënt in onderpand zijn ontvangen; en
- c. bij de CSD aangehouden activa van individuele cliënten.

Informatie-uitwisseling en communicatie tussen autoriteiten

53. Afwikkelingsautoriteiten van gebruikers van FMI-diensten dienen ernaar te streven de relevante autoriteiten van iedere aanbieder van relevante FMI-diensten te identificeren en met hen te overleggen over de impact die afwikkeling heeft op FMI's die onder hun bevoegdheid vallen.

54. Afwikkelingsautoriteiten dienen (behoudens toepasselijke wetgeving inzake informatie-uitwisseling en vertrouwelijkheid) ernaar te streven passende regelingen in te voeren voor de uitwisseling van informatie, waaronder risicowaarschuwingen, tussen afwikkelings- en toezichthoudende autoriteiten van gebruikers van FMI-diensten en de relevante autoriteiten van aanbieders van relevante FMI-diensten.

4.1.3 Governance in afwikkelingsplanning

55. Het leidinggevend orgaan van de instellingen dient te waarborgen dat een instelling voldoet aan deze richtsnoeren voor afwikkelingsplanning, en er behoort een uitvoerend bestuurder in de zin van artikel 91 van Richtlijn 2013/36 te worden aangewezen die belast is met de afwikkelingsplanning van de instelling.

56. De in de voorgaande alinea bedoelde uitvoerend bestuurder is minimaal belast met het volgende:

- a. waarborgen van het accuraat en tijdig verstrekken van de informatie die noodzakelijk is voor het opstellen van het afwikkelingsplan van de instelling;
- b. waarborgen dat de instelling aan de eisen voor afwikkelingsplannen voldoet en blijft voldoen;
- c. waarborgen dat de afwikkelingsplanning wordt geïntegreerd in de algehele governanceprocessen van de instelling;
- d. het zo nodig wijzigen van bestaande comités, of het oprichten van nieuwe comités voor de ondersteuning van afwikkelingsactiviteiten;
- e. het aftekenen van de belangrijkste deliverables en waarborgen dat in dit verband adequate delegatieregelingen aanwezig zijn, als onderdeel van passende interne controle- en borgingsmechanismen (zoals de afwikkelingsrapportagetemplates);
- f. het regelmatig op de hoogte houden van de andere leden van het leidinggevend orgaan en het toezichthoudend orgaan van de status van de activiteiten met

betrekking tot de afwikkelingsplanning en van de afwikkelbaarheid van de instelling, hetgeen wordt vastgelegd in notulen;

- g. het waarborgen van een adequate budgettering van en personeel voor afwikkelingsactiviteiten. Met name, maar niet uitsluitend in het geval van een entiteit van een groep die haar hoofdkwartier in een derde land heeft, geldt dat deze uitvoerend bestuurder erop toeziet dat personeel wordt aangesteld dat op de hoogte is van de lokale omstandigheden, alsook speciaal personeel voor de afwikkelingsplanning dat actief betrokken wordt bij en bijdraagt aan de algemene activiteiten voor de afwikkelingsplanning voor de groep, en dat in staat is effectieve steun te bieden in het geval van een groepsafwikkeling; en
- h. het identificeren van het hoge kaderlid dat overeenkomstig paragraaf 57 wordt aangewezen door de instellingen.

57. Instellingen dienen een ervaren senior bestuurder te benoemen die verantwoordelijk is voor het uitvoeren, beheren en coördineren van het (interne) werkprogramma voor afwikkelingsplanning/afwikkelbaarheid.

58. De taken van de ervaren senior bestuurder zijn:

- a. coördineren en beheren van afwikkelingsactiviteiten, zoals het voorbereiden van workshops, het invullen van vragenlijsten en het voldoen aan andere verzoeken van de afwikkelingsautoriteit;
- b. fungeren, met zijn/haar team, als het eerste contactpunt voor de afwikkelingsautoriteit(en) om een gecoördineerde aanpak van afwikkelingsplanning te waarborgen, en als het eerste contactpunt voor de uitvoering van de afwikkelingsstrategie in de groep;
- c. waarborgen van consistente en goedlopende communicatie met de afwikkelingsautoriteiten;
- d. coördineren van de operationalisering van de afwikkelingsstrategie (voorbereiden en testen van de relevante stappen voor de tenuitvoerlegging van de strategie in het kader van de afwikkelingsplanning) en deelname aan dry runs om te testen en beoordelen of de instelling operationeel paraat is; en
- e. waar nodig, tot stand brengen van speciale werkstromen om afwikkelingskwesaties aan te pakken.

59. De governanceprocessen en -regelingen dienen te waarborgen dat de afwikkelingsplanning wordt geïntegreerd in het algemene beheerskader van instellingen en ondersteunen de opstelling en uitvoering van de afwikkelingsstrategie.

60. Instellingen dienen te waarborgen dat:

- a. ontwikkelingsactiviteiten over voldoende personeel beschikken zodat besluiten aangaande afwikkeling vóór, tijdens en na de afwikkeling tijdig kunnen worden genomen;
- b. verantwoordelijkheden duidelijk worden afgebakend, met inbegrip van rapportagelijnen en escalatieprocedures, ook voor bestuursleden en goedkeuringsprocedures, voor zowel ontwikkelingsplanning als crisisbeheer (zoals de tenuitvoerlegging van ontwikkelingsbesluiten of communicatie met relevante groepen van belanghebbenden), en dat al deze verantwoordelijkheden worden vastgelegd in specifieke beleids- en proceduredocumenten (waaronder draaiboeken);
- c. bij strategische besluiten rekening wordt gehouden met ontwikkelingsgerelateerde onderlinge verbanden die van invloed zijn op de afwikkelbaarheid (zoals fusie- en overname-activiteiten, herstructurering van de rechtspersoon, veranderingen in het factureringsmodel, gebruik van garanties binnen de groep of wijzigingen in de IT-omgeving);
- d. ontwikkelingsautoriteiten zonder onnodig uitstel op de hoogte worden gesteld van wezenlijke veranderingen in elementen als het bedrijfsmodel, de structuur, de operationele organisatie (inclusief veranderingen in de IT-infrastructuur) en de governance, die van invloed zijn op de activiteiten voor de ontwikkelingsplanning of op de tenuitvoerlegging van de voorkeursafwikkelingsstrategie en de afwikkelbaarheid;
- e. wordt gezorgd voor een efficiënte informatiestroom over ontwikkelingszaken tussen het leidinggevend orgaan, de verantwoordelijke senior bestuurder en alle andere relevante personeelsleden, zodat ze hun respectieve taken vóór, tijdens en na de afwikkeling kunnen uitvoeren;
- f. aanbieders van relevante diensten binnen de groep hun eigen governancestructuur en duidelijk afgebakende verantwoordelijkheden hebben, niet overmatig vertrouwen op senior personeel van andere groepsentiteiten, noodregelingen hebben om te waarborgen dat relevante diensten bij afwikkeling nog steeds geleverd worden en dat de levering van relevante diensten binnen de groep zodanig gestructureerd is dat een voorkeursbehandeling bij falen of afwikkeling van een groepsentiteit wordt vermeden; en
- g. in het geval dat het hoofdkantoor van een groep zich in een derde land bevindt, dat de entiteit over voldoende personeel beschikt en haar management goed op de hoogte is van de ontwikkelingsstrategie van de groep, met inbegrip van de besluitvormingsprocessen/-procedures in een crisis, en in staat is de besluitvorming door de groep waarvan het hoofdkantoor zich in doorgaande

bedrijfsvoering in een derde land bevindt, in evenwicht te brengen door rekening te houden met de afwikkelbaarheid van lokale entiteiten.

61. Instellingen dienen een kwaliteitsborgingsproces in te stellen om de volledigheid en juistheid van informatie die met het oog op afwikkelingsplanning naar afwikkelingsautoriteiten is gestuurd, te waarborgen. Informatie en plannen betreffende afwikkeling die de instelling heeft opgesteld, worden ook regelmatig gecontroleerd in een interne audit.

62. Instellingen dienen te waarborgen dat:

- a. zij beschikken over regelingen die de volledigheid en juistheid van gegevens waarborgen;
- b. informatie over een afwikkeling regelmatig wordt gecontroleerd in een interne audit (activiteiten voor de afwikkelingsplanning maken deel uit van het jaarlijkse auditplan);
- c. het auditcomité toezicht houdt op de effectiviteit van de interne kwaliteitscontrole van de instelling, en ontvangen en houden rekening met auditverslagen; en
- d. het auditcomité of een ander orgaan deze regelingen regelmatig controleert.

4.2 Minimumvereisten ten aanzien van financiële middelen overeenkomstig artikel 28 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie

4.2.1 Financiering en liquiditeit bij afwikkeling

Liquiditeitsanalyse

63. Instellingen dienen vast te stellen welke entiteiten en valuta's zij wezenlijk achten¹⁴ op grond van liquiditeit en de potentiële locaties van liquiditeitsrisico binnen de groep. Tot de wezenlijke entiteiten dienen instellingen ook eventuele relevante juridische entiteiten te rekenen als gedefinieerd in artikel 2, lid 4, van Gedelegeerde Verordening 2018/1624 van de Commissie, maar ook rekening te houden met entiteiten die een eventuele kritieke rol spelen bij het verstrekken van financiële middelen, zoals toegang tot centrale-bankfaciliteiten.

64. Instellingen dienen aan te tonen dat zij op korte termijn hun liquiditeitspositie kunnen meten en melden en dat zij mogelijkheden hebben om een liquiditeitsanalyse uit te voeren van

---

¹⁴ In dit verband wordt onder wezenlijke valuta's verstaan valuta's waarvoor afzonderlijke rapporten vereist zijn op grond van artikel 415, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

huidige posities op het niveau van wezenlijke entiteiten en van de groep voor wezenlijke valuta's, overeenkomstig artikel 415, lid 2, van Verordening (EU) nr. 575/2013. Zij dienen ook te kunnen bevestigen dat de liquiditeitsbehoeften van iedere niet-wezenlijke entiteit, en de verplichtingen die voortvloeien uit iedere niet-wezenlijke valuta, geen risico vormen voor de liquiditeitspositie van de instelling in afwikkeling.

65. Instellingen dienen vast te stellen welke liquiditeitsfactoren van belang zijn in de aanloop naar en tijdens de afwikkeling. Bij de vaststelling van deze factoren dienen instellingen rekening te houden met crises van uiteenlopende aard.

66. Instellingen dienen te waarborgen dat de in paragraaf 68 genoemde liquiditeitsanalyse zo nodig wordt bijgewerkt op het niveau van wezenlijke entiteiten, en instellingen moeten die informatie tijdig aan de afwikkelingsautoriteiten meedelen, met als uiteindelijk doel een beschrijving van de mogelijke liquiditeitsbronnen voor de ondersteuning van de afwikkeling, overeenkomstig Richtlijn 2014/59/EU, bijlage, deel B, punt 20.

67. Instellingen dienen de in paragraaf 68 vermelde gegevens te melden op het niveau van de afwikkelingsgroep, voor iedere wezenlijke juridische entiteit¹⁵ en, indien relevant, voor specifieke bijkantoren binnen de afwikkelingsgroep, in geaggregeerde vorm, op individuele basis en per wezenlijke valuta. Bovendien dienen instellingen de aannames toe te lichten waarop zij zich baseren bij het doen van prognoses over de ontwikkeling van de liquiditeitswaarde van het compenserend vermogen.

68. Instellingen dienen kasstromen, voor posten op en buiten de balanstelling, en het compenserend vermogen bij verschillende afwikkelingsscenario's te simuleren:

- a. voor de afwikkelingsgroep, voor iedere wezenlijke juridische entiteit en, indien relevant, voor specifieke bijkantoren binnen de afwikkelingsgroep op individuele basis;
- b. op geaggregeerd niveau in de rapportagevaluta en op het niveau van iedere wezenlijke valuta, inclusief alle valuta's die relevant zijn voor de deelname van instellingen aan FMI's; en
- c. over meer termijnen, variërend van één dag tot een voldoende lange tijdshorizon na afwikkeling (bijvoorbeeld zes maanden).

69. Bij het ramen van de vereiste liquiditeit en financiering voor de tenuitvoerlegging van de afwikkelingsstrategie, zoals vermeld in paragraaf 68, dienen instellingen met name aandacht te besteden aan:

- a. wettelijke, bestuursrechtelijke en operationele hindernissen voor liquiditeitsoverdracht, vooral binnen de groep;

---

¹⁵ Vastgesteld overeenkomstig paragraaf 66.

- b. verplichtingen die verband houden met betalings-, clearing- en afwikkelingsactiviteiten, met inbegrip van veranderingen in de vraag naar liquiditeit en in de bronnen die nodig zijn om aan dergelijke verplichtingen te voldoen, evenals potentiële liquiditeitseffecten van ongunstige maatregelen die worden genomen door FMI's of FMI-tussenpersonen;
- c. tegenpartij- en zekerheidsvereisten, inclusief die welke afkomstig zijn van CTP- en FMI-lidmaatschap, zoals toenemende vereisten inzake de initiële marge en de variatiemarge voor financiële instrumenten tijdens en na afwikkeling;
- d. contractuele rechten inzake opschorting, beëindiging en saldering/verrekening die tegenpartijen mogen uitoefenen bij de afwikkeling van de instelling;
- e. liquiditeitsstromen tussen de afwikkelingsgroep en groepsentiteiten buiten de afwikkelingsgroep en of die op marktconforme wijze geanalyseerd moeten worden en de beoordeling van hun juridische degelijkheid bij afwikkeling;
- f. juridische en operationele hindernissen voor het tijdig verstrekken van beschikbare onderpanden;
- g. minimum- en piekbehoeften aan liquide middelen binnen de werkdag, bedrijfskosten en behoeften aan werkkapitaal; en
- h. beschikbare door centrale banken verstrekte liquiditeitsfaciliteiten, en de daaraan verbonden voorwaarden voor toegang en terugbetaling.

Mobilisatie van activa en andere particuliere middelen

70. Instellingen dienen in staat te zijn om:

- a. alle activa te identificeren die mogelijk als onderpand ter ondersteuning van de financiering bij afwikkeling kunnen worden aangemerkt;
- b. onderscheid te maken tussen bezwaarde en niet-bezwaarde activa, waarbij zij de juridische rechten van zowel geleverd als niet-geleverd onderpand bepalen;
- c. toezicht te houden op beschikbaar en niet-bezwaard onderpand op het niveau van de afwikkelingsgroep en van iedere wezenlijke juridische entiteit of ieder wezenlijk bijkantoor binnen de afwikkelingsgroep op individuele basis, voor iedere wezenlijke valuta; en
- d. op granulair niveau gegevens te rapporteren over beschikbaar onderpand (zoals over de geschiktheid van een centrale bank, valuta, type activa, locatie, kredietkwaliteit), ook onder snel veranderende omstandigheden.

71. Instellingen dienen de inzet van onderpand te operationaliseren door alle noodzakelijke operationele stappen te ontwikkelen en te documenteren, inclusief de tijdshorizon en governanceprocessen, zodat zij ook onderpand kunnen inzetten dat zich bevindt in dochterondernemingen en/of bijkantoren die met andere valuta's werken. De inzet van beschikbaar onderpand dient te worden beoordeeld en de effectiviteit en operationele degelijkheid ervan dient regelmatig (in elk geval jaarlijks) te worden geëvalueerd en getoetst, waarbij rekening moet worden gehouden met, onder meer, het vermogen om te verkopen, terug te kopen of lenen tegen bepaalde activa. Instellingen dienen met name aandacht te besteden aan belemmeringen voor kapitaalbewegingen en juridische belemmeringen in buitenlandse rechtsgebieden. Daartoe behoren instellingen in staat te zijn het bedrag van de activa die vrij overdraagbaar zijn binnen de groep, te berekenen en te rapporteren, waarbij ook rekening dient te worden gehouden met de noodzaak te voldoen aan lokale regelgevingsvereisten en te beantwoorden aan operationele liquiditeitsbehoeften.

Toegang tot reguliere centrale-bankfaciliteiten

72. Instellingen dienen hun behoefte en hun vermogen om onderpand bij derde partijen te gelde te maken, zoals een mogelijke behoefte of vermogen om liquide middelen te verzoeken uit reguliere centrale-bankfaciliteiten te onderzoeken.

73. Instellingen dienen te waarborgen dat de voorwaarden voor toegang tot reguliere centrale-bankfaciliteiten door wezenlijke juridische entiteiten van een instelling in afwikkeling ook in aanmerking worden genomen, waaronder minimumvoorwaarden waaraan moet worden voldaan, zekerheidsvereisten, duur, of andere voorwaarden.

74. Instellingen behoren in staat te zijn om informatie te verstrekken over de omvang, en de locatie binnen de groep, van activa die naar verwachting als zekerheid voor centrale-bankfaciliteiten in aanmerking zouden komen, overeenkomstig artikel 29, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie.

Grensoverschrijdende samenwerking

75. In het geval van een grensoverschrijdende groepsafwikkeling dienen afwikkelingsautoriteiten op groepsniveau en afwikkelingsautoriteiten van dochtermaatschappijen samen te werken om een consistente en effectieve tenuitvoerlegging van groepsbrede en lokale financieringsplannen ten behoeve van de afwikkeling te ondersteunen.

4.3 Minimumvereisten ten aanzien van informatiesystemen overeenkomstig artikel 29 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie

4.3.1 Testen van informatiesystemen

76. In deze richtsnoeren wordt een aantal voorwaarden geïntroduceerd waaraan instellingen dienen te voldoen om tijdig relevante informatie te kunnen bieden aan afwikkelingsautoriteiten. Dit geldt met name voor operationele continuïteit en financiering en liquiditeit bij afwikkeling. Instellingen dienen dry runs te organiseren om hun in de paragrafen 4.1.1, 4.2.1 en 4.3.2 genoemde capaciteiten aan te tonen. Tijdens de opbouw van deze capaciteiten dienen deze dry runs regelmatig plaats te vinden, totdat de afwikkelingsautoriteit tevreden is en besluit de frequentie te verlagen.

4.3.2 Informatiesystemen voor waardering

77. Instellingen dienen te beschikken over capaciteiten (waaronder MIS en technologische infrastructuur) om de tijdige levering van waarderingsgegevens op een voldoende gedetailleerd niveau en binnen een passende termijn uit te voeren. Deze capaciteiten worden uiteengezet in het hoofdstuk over managementinformatiesystemen van het EBA-handboek over waardering¹⁶.

4.4 Minimumvereisten ten aanzien van grensoverschrijdende aspecten overeenkomstig artikel 30 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie

4.4.1 Contractuele erkenning van bail-in en afwikkelingsbevoegdheden

78. Instellingen behoren in staat te zijn een overzicht van contracten te verstrekken die zijn afgesloten onder het recht van een derde land. In dit overzicht dient de tegenpartij te worden geïdentificeerd, dienen de verplichtingen voor de instellingen in kaart te worden gebracht en dient te worden vermeld of het contract is vrijgesteld van en/of ongeschikt¹⁷ is voor contractuele erkenning, of ook of er de contractuele-erkenningsvoorwaarden voor bail-in en bevoegdheden in verband met de opschorting van de afwikkeling in zijn opgenomen, overeenkomstig respectievelijk de artikelen 55 en 71 bis, van Richtlijn 2014/59/EU.

---

¹⁶ <https://www.eba.europa.eu/eba-highlights-importance-data-and-information-preparedness-perform-valuation-resolution>

¹⁷ Voor zover mogelijk.

79. Afwikkelingsautoriteiten die toezicht houden op naleving door instellingen op grond van artikel 71, lid 7, van Richtlijn 2014/59/EU, dienen daartoe de meest geschikte middelen aan te wenden, rekening houdend met het nationale wetgevend kader:

- a. het versturen van brieven aan betrokken instellingen;
- b. het publiceren / distribueren van een circulaire voor instellingen;
- c. het kenbaar maken van de verwachting dat de instellingen aan het vereiste moeten voldoen;
- d. het uitvaardigen van administratieve besluiten / orders;
- e. het vaststellen van nieuwe (lokale) regelingen / handelingen.

80. Instellingen dienen zelfevaluaties uit te voeren en te verklaren of zij in staat zijn de vereiste gegevens in het juiste formaat en binnen de juiste termijn te leveren.

81. Afwikkelingsautoriteiten dienen na te gaan of wordt voldaan aan de voorwaarden waarnaar wordt verwezen in de paragrafen 78 en 80, waarbij zij al naar gelang het geval, de volgende middelen dienen te gebruiken:

- a. instellingen verzoeken om de gegevens in een vooraf vastgesteld formaat en met zekere regelmaat te leveren. Dit kan nader worden onderzocht met een ad-hocverzoek waarmee de capaciteit van de instelling om de vereiste gegevens binnen een korte tijdsspanne te leveren, wordt getest;
- b. instellingen verzoeken een kloofanalyse uit te voeren om te kijken wat het verschil is tussen de informatie die in hun systemen is opgeslagen en beschikbaar is, en de minimumpakketten aan informatie die worden geëist in de Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1712 van de Commissie¹⁸;
- c. de interne auditfunctie van de instelling aanwijzen om de naleving te controleren. Op basis van deze audit wordt een verklaring naar de afwikkelingsautoriteit gestuurd met de uitkomst van het toetsingsproces;
- d. dry runs organiseren.

Verplichtingen van autoriteiten in afwikkelingscolleges

82. Om in colleges effectief toezicht te houden op afwikkelbaarheid, dienen afwikkelingsautoriteiten op iedere jaarlijkse vergadering een update te geven van de voortgang die gedurende de laatste afwikkelingsplanningcyclus in elk rechtsgebied is gemaakt,

---

¹⁸ Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1712 van de Commissie van 7 juni 2016 tot aanvulling van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen met technische reguleringsnormen voor een minimumpakket aan informatie over financiële contracten die in de gedetailleerde gegevens moet zijn vervat, en voor de omstandigheden waaronder het vereiste moet worden opgelegd (PB L 258 van 24.9.2016, blz. 1).

en dienen zij een termijn te stellen voor de uitvoering van de vereisten die in deze richtsnoeren worden uiteengezet. Bijlage 2 van deze richtsnoeren bevat een template waarin de voortgang kan worden bijgehouden.

4.5 Tenuitvoerlegging van afwikkelingen

83. Instellingen dienen, in samenwerking met afwikkelingsautoriteiten, alle operationele aspecten van en alle operationele maatregelen die nodig zijn voor de afwikkelingsstrategie zoals die in dit deel van deze richtsnoeren wordt uiteengezet (met inbegrip van verantwoordelijkheden, escalatieprocedures, kwaliteitsbewaking en alle relevante regelingen) in draaiboeken te beschrijven en deze aspecten regelmatig door middel van dry runs te evalueren en te testen. In genoemde draaiboeken dienen instellingen ook de passende scenario's en alle relevante interne regelingen te beschrijven.

84. Aangezien operationele aspecten van de afwikkelingsstrategie veelal gekoppeld zijn aan de te gebruiken instrumenten en raken aan verscheidene verwachtingen die in de volgende hoofdstukken worden uiteengezet, dienen instellingen test- en operationaliseringscapaciteiten aan te tonen zoals hierna in deze richtsnoeren wordt beschreven.

4.5.1 Bail-in-conversiemechanisme

Ontwikkeling van de externe aspecten van het bail-in-conversiemechanisme

85. Aangezien bij de externe uitvoering van bail-in verschillende partijen in de sector betrokken zijn, dienen afwikkelingsautoriteiten overleg te voeren met alle relevante partijen, en in ieder geval met instellingen, marktinfrastructuren en andere relevante autoriteiten. Instellingen en afwikkelingsautoriteiten dienen samen te werken aan het ontwerp van een geloofwaardig conversiemechanisme.

86. Instellingen dienen de betrokken autoriteiten actief te ondersteunen en te waarborgen dat dat conversiemechanisme operationeel op hen van toepassing is. Derhalve dienen zij in een bail-in-draaiboek een procedure voor het uitvoeren van het bail-in-conversiemechanisme op te stellen die in overeenstemming is met het toepasselijke nationale regelgevingskader, en dienen zij aan te geven hoe genoemde procedure:

- a. de stopzetting, intrekking of opschorting van de notering of verhandeling van effecten aanpakt;
- b. het risico van niet-afgewikkelde transacties aanpakt¹⁹;

---

¹⁹ Afwikkeling kan plaatsvinden wanneer effectentransacties hebben plaatsgevonden, die evenwel nog niet zijn afgewikkeld.

- c. omgaat met notering en hernieuwde notering, en de toelating van nieuwe effecten tot de handel, of andere vorderingen;
- d. de levering van aandelenkapitaal aan bailed-in schuldeisers mogelijk maakt;
- e. een mogelijke aanpassing rechtvaardigt die in een later stadium vereist kan zijn, bijvoorbeeld wanneer de volledige omvang van de verliezen van de instelling bekend is, op basis van de uitkomst van de eindwaardering; en
- f. het mogelijk maakt dat potentieel resterend niet-geclaimd aandelenkapitaal wordt geclaimd na de oorspronkelijke conversieperiode. Nieuwe aandeelhouders of nieuwe eigenaars van het aandelenkapitaal worden wellicht niet direct geïdentificeerd en gecontacteerd tijdens het beginstadium van uitvoering van de bail-in. Het bail-in-conversiemechanisme stelt hen dan ook in staat om hun rechten in een later stadium op te eisen.
- g. voldoet aan hun verplichting tot openbaarmaking krachtens Verordening (EU) nr. 596/2014²⁰.

87. Voor grensoverschrijdende groepen dienen de taken van autoriteiten in de lidstaat van herkomst en de lidstaat van ontvangst in het bail-in-conversieproces vooraf te worden vastgesteld middels afwikkelingscolleges/crisismanagementgroepen.

Ontwikkeling van de interne aspecten van het bail-in-conversiemechanisme

88. Instellingen dienen in een draaiboek rekening te houden met alle interne aspecten van de bail-in, het tijdschema, de interne processen die de overdracht van verliezen aan de afwikkelingsentiteit waarborgen, de afzonderlijke stappen voor de afschrijving en conversie per type instrument.
89. Instellingen dienen in een draaiboek vast te leggen hoe zij de benodigde informatie voor waarderingsdoeleinden, en voor de bail-in-order, zullen doorgeven overeenkomstig paragraaf 4.3.2 van deze richtsnoeren.
90. Instellingen dienen aan te geven hoe zij op korte termijn, bijvoorbeeld tijdens het afwikkelingsweekend, hun balans kunnen bijwerken op basis van de voorlopige waardering.
91. Bij het vaststellen van de interne aspecten van bail-in dienen instellingen in ieder geval rekening te houden met de volgende aspecten: juridische belemmeringen, boekhoudkundige belemmeringen, belastingeffect, instrumentspecifieke kenmerken, Special Purpose Vehicles, afdekkingsinstrumenten, opgelopen rente, passiva van de instelling, en aanpassingen van aannames.

---

²⁰ Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad van donderdag 16 april 2014 betreffende marktmisbruik (verordening marktmisbruik).

4.5.2 Bedrijfsanering

92. Nadat de beslissing over een afwickelingsmaatregel is genomen, zullen waarschijnlijk de noodzakelijke bedrijfsaneringsmaatregelen moeten worden uitgevoerd om de levensvatbaarheid van een instelling daadwerkelijk en volledig te herstellen. Deze behoeften omvatten bedrijfsaneringsbehoeften die zowel gericht zijn op het herstellen van de levensvatbaarheid van de entiteit als op het reorganiseren van het dienstverleningsmodel in het geval van een overdracht aan een verwerver of overbruggingsinstelling, of ook het afscheiden van een deel van de groep, in het geval van een MPE-strategie (Multiple Points of Entry (meerdere toegangspunten)).

Capaciteiten die aan de opstelling van het bedrijfsaneringsplan ten grondslag liggen

93. Instellingen dienen te beschikken over een governanceprocedure voor het bedrijfsaneringsplan overeenkomstig artikel 52 van Richtlijn 2014/59/EU en Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1400 van de Commissie²¹, die zo nodig wordt toegepast. De governanceprocedure waarborgt de passende betrokkenheid van alle bedrijfsactiviteiten, onderdelen en organen van de instelling.

94. Instellingen dienen aan te tonen dat zij een duidelijk inzicht hebben in de samenwerkingsovereenkomsten die zijn gesloten tussen de afwickelingsautoriteiten en de bevoegde autoriteiten overeenkomstig Titel III van de EBA-richtsnoeren over bedrijfsaneringsplannen krachtens Richtlijn 2014/59/EU²².

95. Instellingen dienen te beschikken over een procedure om het bedrijfsaneringsplan bekend te maken aan de afwickelingsautoriteiten en de bevoegde autoriteiten, die deze autoriteiten in staat stelt snel de levensvatbaarheid van het plan te beoordelen overeenkomstig artikel 4 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1400 van de Commissie. Deze procedure dient te specificeren hoe instellingen waarborgen dat zij snel kunnen reageren op commentaar en vragen van de bevoegde autoriteiten en de afwickelingsautoriteiten over het bedrijfsaneringsplan.

96. Instellingen kunnen aangeven hoe het bedrijfsaneringsplan wordt gewijzigd na beoordeling door de afwickelingsautoriteiten en de bevoegde autoriteiten.

Vaststelling en planning van keuzemogelijkheden met betrekking tot bedrijfsanering

97. Reeds in het stadium waarin de afwikkeling wordt gepland, dient in samenwerking met de afwickelingsautoriteiten te worden nagedacht over ieder element van een verwacht bedrijfsaneringsplan, of dat nu cruciaal is voor de uitvoering van de afwikkelingsstrategie, waaronder elementen die betrekking hebben op de operationele afsplitsing van delen van de

²¹ Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1400 van de Commissie van 10 mei 2016 tot aanvulling van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake technische reguleringsnormen tot specificatie van de minimumelementen van een bedrijfsaneringsplan en de minimuminhoud van de verslagen over de gemaakte vorderingen bij de uitvoering van het plan (PB L 228, 23.8.2016, blz. 1).

²² EBA/GL/2015/21.

groep in het geval van een MPE of in het geval dat gebruik wordt gemaakt van het instrument van afsplitsing van activa, of dat het gaat om iets dat zeer waarschijnlijk zal gebeuren (zoals herstelopties of solvabele afbouw voor complexe portefeuilles).

98. In dit verband dient met name rekening te worden gehouden met de in artikel 2, lid 1, onder c), en artikel 2, lid 2, genoemde elementen evenals een algemene beschrijving van de mogelijke financieringsbronnen die zijn opgesomd in artikel 3, lid 1, onder b), van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1400 van de Commissie.

Afscheidbaarheid ter ondersteuning van afwikkeling en de bedrijfssanering

99. Wanneer de afwikkelingsstrategie of de vooraf geselecteerde mogelijkheden voor bedrijfssanering overeenkomstig de voorgaande paragraaf zijn vastgesteld en voorzien in de afsplitsing van bepaalde delen van een instelling of groep, dienen instellingen aan te tonen dat zij in staat zijn dit snel te doen. Dit geldt in het algemeen voor de doeltreffende implementatie van meerdere toegangspunten (MPE) en strategieën die voorzien in de overdracht van een of meer delen van de groep.

100. Waar van toepassing dienen instellingen in staat te zijn om portefeuilles van activa te identificeren en af te scheiden. Zij dienen in staat te zijn die activa en passiva adequaat aan elkaar te koppelen en dienen extra aandacht te besteden aan activa die niet van elkaar kunnen worden gescheiden, waarbij zij er ook rekening mee behoren te houden welke categorieën regelingen worden beschermd tijdens de gedeeltelijke overdracht van activa, rechten en passiva van een instelling in afwikkeling, overeenkomstig artikel 76 van Richtlijn 2014/59/EU en de nadere specificaties van Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/867 van de Commissie²³.

101. Om de scheidbaarheid van een afwikkelingsgroep in de context van een MPE-strategie aan te tonen, dienen instellingen, in samenwerking met afwikkelingsautoriteiten, duidelijk uiteen te zetten wat het bedrijfsmodel is waarnaar zij streven en hoe dit binnen een redelijke termijn zal worden bereikt. Als het herstructureringsplan bijvoorbeeld voorziet in de overdracht van de levering van relevante diensten van een entiteit van de afgewikkelde groep aan een derde leverancier of aan de afgescheiden entiteit, dient duidelijk te worden aangetoond hoe en binnen welke termijn dit zal worden gerealiseerd. Hetzelfde geldt bij afwikkeling in het geval van investering van relevante diensten op het niveau van de afgewikkelde entiteit.

Hernieuwde machtigingen en goedkeuringen

102. Instellingen dienen, in samenwerking met afwikkelingsautoriteiten, in kaart te brengen welke goedkeuringen en machtigingen van toezichthouders en regelgevende instanties die zij nodig hebben om de afwikkeling uit te voeren, en voor zover mogelijk procedures vast te stellen om de tijdige uitgifte van goedkeuringen machtigingen te waarborgen.

---

²³ Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/867 van de Commissie van 7 februari 2017 inzake de categorieën regelingen die moeten worden beschermd bij een gedeeltelijke eigendomsoverdracht op grond van artikel 76 van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad (PB L 131, 20.5.2017, blz. 15).

103. In het bijzonder a) recent opgerichte financiële ondernemingen dienen een vergunning aan te vragen voor het uitvoeren van gereglementeerde activiteiten; b) mogelijke toekomstige managers en bestuurders dienen betrouwbare en deskundige goedkeuringen te krijgen in het toezichtproces; c) in het geval van MPE-strategieën kan de opzet van uitbestedingsregelingen met de voormalige entiteiten van de groep moeten worden goedgekeurd en (d) de overdracht van zeggenschap aan nieuwe aandeelhouders kan tot een wijziging in de controlevereisten leiden (zoals goedkeuring door regelgevers van gekwalificeerde deelnemingen).
104. Voor dergelijke hernieuwde machtigingen en goedkeuringen, dienen bevoegde autoriteiten en afwikkelingsautoriteiten duidelijke procedures op te stellen die een soepele interactie en samenwerking tussen hen en financiële toezichtautoriteiten mogelijk maken.
105. Afwikkelingsautoriteiten dienen de door de instellingen voorgestelde herstructureringsmaatregelen samen met de relevante bevoegde autoriteiten te beoordelen. In de context van een MPE-strategie dient met name aandacht te worden besteed aan de levensvatbaarheid van de operationele regelingen die na de afwikkeling nodig zijn.

4.5.3 Governance bij de uitvoering van de afwikkeling

106. Instellingen dienen te beschikken over governanceprocedures die bevorderlijk zijn voor een tijdige besluitvorming bij afwikkeling, zodat afwikkelingsautoriteiten de afwikkelingsstrategie effectief kunnen voorbereiden en tijdig kunnen uitvoeren, en die daarnaast de levering van relevante informatie en doeltreffend toezicht waarborgen.

Beheer en controle van de instelling tijdens afwikkeling

107. Afwikkelingsautoriteiten dienen in afwikkelingsplannen het volgende te verduidelijken: i) de verantwoordelijkheden met betrekking tot het beheer van de instelling en de bevoegdheden en governancerechten die de afwikkelingsautoriteit, de afwikkelingsbewindvoerder (bijzonder bestuurder aangesteld op grond van artikel 35 van Richtlijn 2014/59/EU), en het leidinggevend orgaan van de instelling tijdens de afwikkelingsperiode en een eventueel daaruit voortkomende herstructurering kunnen uitoefenen; en ii) de controle van de instelling.
108. In het geval van een overdracht of een overbruggingsinstelling kan het nodig zijn dat afwikkelingsautoriteiten overeenkomsten opstellen aangaande de voornaamste activiteiten van de operationele overbruggingsinstelling.
109. Afwikkelingsautoriteiten dienen te overwegen de markt op de hoogte te stellen van het beheer- en controlekader tijdens de bail-in-periode bij afwikkeling.

Ontslag en benoeming van het leidinggevend orgaan

110. Afwikkelingsautoriteiten dienen de speelruimte te specificeren waarbinnen leden van het leidinggevend orgaan en het hoger leidinggevend personeel kunnen worden ontslagen en nieuwe leidinggevendenden kunnen worden benoemd, afhankelijk van de omstandigheden van

het faillissement van de instelling en eventuele maatregelen die de instelling of toezichhoudende autoriteiten in de herstelfase reeds hebben genomen.

111. Afwikkelingsautoriteiten dienen voor te schrijven dat instellingen dat over mogelijkheden en regelingen moeten beschikken om essentiële medewerkers van de instelling in afwikkeling (zoals aangegeven door instellingen) te behouden, en ook om, indien nodig, de toepassing van de afwikkelingsstrategie te vergemakkelijken.
112. Bevoegde autoriteiten dienen in samenwerking met afwikkelingsautoriteiten de criteria te specificeren waaraan het nieuwe leidinggevend orgaan verwacht wordt te voldoen, evenals welke informatie, instructies, vergunningen en documentatie het nodig kan hebben.

Overdracht van zeggenschap aan nieuwe eigenaars en leidinggevend

113. Afwikkelingsautoriteiten dienen een duidelijk mechanisme te ontwikkelen voor i) het vaststellen van het nieuwe eigenaarschap van de instelling als gevolg van de bail-in-conversie; en ii) de overgang naar een staat waarin governance en zeggenschapsrechten door de nieuwe eigenaars worden uitgeoefend.
114. Dergelijke mechanismen dienen vooraf openbaar te worden gemaakt (waar gepast) en duidelijk te worden gepresenteerd in mededelingen ten tijde van de afwikkeling.

4.5.4 Communicatie

115. Een heldere communicatie van relevante informatie aan crediteuren, marktdeelnemers en andere voornamelijk belanghebbenden bevordert de zekerheid en voorspelbaarheid, zodat besmetting wordt beperkt en het vertrouwen in de afwikkeling toeneemt.

Communicatiestrategie

116. Instellingen dienen, in samenwerking met afwikkelingsautoriteiten, een uitgebreide communicatiestrategie te ontwikkelen voor de afwikkelingsperiode, gericht op de markt en op crediteuren.
117. Instellingen beschikken over een communicatiestrategie die, al naar gelang de situatie, modeldocumenten, veelgestelde vragen en antwoorden en andere instrumenten omvat die in belangrijke stadia van de afwikkelingsperiode kunnen worden gebruikt.
118. Instellingen dienen kritieke externe en interne groepen van belanghebbenden te identificeren die tijdens het afwikkelingsproces moeten worden geïnformeerd, waaronder de groepen van belanghebbenden die worden beschreven in artikel 22, lid 6, van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie, en relevante aanbieders van diensten of bedrijfsmiddelen. Er dient een overzicht van de geïdentificeerde kritieke externe en interne belanghebbenden te worden opgesteld en te worden bijgehouden, opdat deze gedeeld kan worden met de afwikkelingsautoriteit.

119. Instellingen dienen een gerichte communicatiestrategie op te stellen voor de geïdentificeerde groepen van belanghebbenden en daarbij rekening te houden met vertrouwelijkheidsoverwegingen.
120. Het communicatieplan dient voor iedere geïdentificeerde groep belanghebbenden de kernboodschappen (en de mate van gedetailleerdheid van die boodschappen) te bevatten die moeten worden overgebracht om tijdens de hele afwikkelingsfase het vertrouwen in te instelling te bevorderen. De kernboodschappen moeten krachtig, samenhangend en gemakkelijk te begrijpen zijn en onder meer het volgende omvatten:
- a. een algemene verklaring op basis van het communicatieniveau dat waarschijnlijk vereist is op grond van de afwikkelingsmaatregelen die mogelijk worden genomen; en
  - b. informatie over de gevolgen van de afwikkeling voor de respectieve groepen van belanghebbenden om zekerheid en voorspelbaarheid te bevorderen.
121. Instellingen dienen te bepalen wanneer communicatie met de geïdentificeerde belanghebbenden nodig is en een strategie en procedures te ontwikkelen om mogelijke informatielekken te voorkomen.
122. Instellingen dienen de eigenaar van de communicatie (eenheid/functie die verantwoordelijk is voor het formuleren van de boodschap) of, al naar gelang het geval, de eenheid/functie die verantwoordelijk is voor het verspreiden van de boodschap), te identificeren, evenals doeltreffende communicatiekanalen en de nodige infrastructuur om de communicatiestrategie uit te voeren en relevante boodschappen te verspreiden.
123. Instellingen dienen te bepalen wat zij marktdeelnemers mogelijk moeten meedelen krachtens toepasselijke nationale wettelijke openbaarmakingsvereisten.

Bijlage 1 – Afwikkelingstijdlijn

---

124. In de voorbereiding en uitvoering van de gekozen afwikkelingsstrategie zijn verschillende stadia te onderscheiden, bijvoorbeeld: i) afwikkelingsplanning (zowel door de afwikkelingsautoriteit - opstellen van het plan en beoordelen van de afwikkelbaarheid) en door de instelling (verbeteren van de afwikkelbaarheid); ii) voorbereiden op afwikkeling; iii) “afwikkelingsweekend”; en iv) de afwikkeling afsluiten.
125. De afwikkelingsplanning omvat een analyse van de juridische, financiële en operationele structuren van instellingen, de identificatie van kritieke functies en diensten, en een analyse van de kapitaal- en financieringsstructuren van instellingen, teneinde haalbare en geloofwaardige afwikkelingsstrategieën te ontwerpen. Deze exercitie omvat ook een beoordeling van de mate waarin instellingen voorbereid zijn op de uitvoering van de voorkeursafwikkelingsstrategie, door het vaststellen van belemmeringen voor hun afwikkelbaarheid en, zo nodig, het opstellen van plannen om dergelijke belemmeringen weg te nemen.
126. In een voorbereidende fase van afwikkeling bereiden de afwikkelingsautoriteiten zich voor op het aannemen van afwikkelingsregelingen, geholpen door onafhankelijke waarderingen die hen vertellen of aan de voorwaarden voor afwikkeling en de toepassing van bail-in is voldaan, en welke afwikkelingsinstrumenten uiteindelijk geïmplementeerd moeten worden. Het vermogen van de managementinformatiesysteem van instellingen om accurate en tijdige informatie te verstrekken is van wezenlijk belang voor de betrouwbare en robuuste prestaties van die waarderingen.
127. Het “afwikkelingsweekend” is de fase (die, zoals de naam al aangeeft, bij voorkeur plaatsvindt wanneer de markten gesloten zijn) die begint met de vaststelling dat een entiteit faalt of waarschijnlijk zal falen en die alle interne processen omvat die nodig zijn voor het aannemen van de afwikkelingsregeling door de relevante bevoegde autoriteit. In het geval dat een openbank bail-in wordt toegepast als afwikkelingsinstrument, hebben instellingen één maand vanaf de toepassing van het bail-in-instrument om een bedrijfssaneringsplan op te stellen ter goedkeuring door de afwikkelingsautoriteit. Voor een efficiënte en doeltreffende uitvoering van de afwikkelingsstrategie en het bijbehorende bedrijfssaneringsplan, moeten instellingen zoveel mogelijk anticiperen en over adequate governanceregelingen, communicatieplannen en managementinformatiesystemen beschikken.
128. Na de uitvoering van afwikkelingsmaatregelen dienen afwikkelingsautoriteiten te beoordelen of getroffen aandeelhouders en crediteuren een betere behandeling zouden hebben gekregen als de instellingen een normale insolventieprocedure hadden doorlopen. Deze beoordeling gebeurt op basis van een andere onafhankelijke waardering, zodat de afwikkelingsautoriteit kan beslissen of getroffen aandeelhouders en crediteuren al dan niet recht hebben op compensatie.

Bijlage 2 – Formulier voor de beoordeling van afwikkelbaarheid (zie afzonderlijk document)

Bijlage 3: Overzicht van de velden die het register van contracten minimaal moet bevatten

---

Essentiële velden

- 1) Identificatiecode [zie template Z 8.00, 0005 van de uitvoeringsverordening]
- 2) Ingangsdatum contract
- 3) Einddatum contract
- 4) Volgende verlengingsdatum
- 5) Contractpartijen en contactgegevens (naam, geregistreerd adres, land van registratie, LEI of handelsregisternummer, moederonderneming indien van toepassing) [zie template Z 8.00, 0020-0050 van de uitvoeringsverordening]
- 6) Onderaannemer (J/N)
- 7) Deel van de groep [zie template Z 8.00, 0060 van de uitvoeringsverordening] (of de dienst wordt geleverd van binnen of buiten de groep - J/N)
- 8) Deel van de afwikkelingsgroep (of de dienst wordt geleverd van binnen of buiten de groep - J/N)
- 9) Groepsafdeling belast met de belangrijkste contractactiviteiten (naam en unieke identificatiecode)
- 10) Korte omschrijving van de dienst
- 11) Prijsstructuur is voorspelbaar, transparant en op een marktconforme manier tot stand gekomen (J/N)
- 12) (Geraamde) totale jaarlijkse begrotingskosten voor de dienst of de prijs indien relevanter
- 13) Mate van criticiteit (hoog, gemiddeld, te beoordelen)
- 14) Kritieke functie waarvoor de dienst relevant is [zie template Z 8.00, 0070-0080 van de uitvoeringsverordening]

- 15) Kernbedrijfsonderdelen waarvoor de dienst relevant is
  - 16) Afwikkelingsgroep/en waarvoor de dienst relevant is (naam van afwikkelingsgroep)
  - 17) Naam van alternatieve dienstverlener
  - 18) Jurisdictie/s van het contract of geschil, met inbegrip van overeengekomen gunningsprocedures, bemiddeling en arbitrage of interne geschillenbeslechting
  - 19) Toepasselijk recht [zie Uitvoeringsverordening 2018/1624, template Z 8.00, 0110]
  - 20) Land(en) waarin de diensten worden verleend (indien anders dan land van registratie van de dienstverlener)
  - 21) Afwikkelingsbestendig contract (volgens de afwikkelingsbestendige kenmerken) (J/N/deels33)
  - 22) Sancties vanwege opschorting, contractbreuk of -beëindiging, betalingsachterstand
  - 23) Trigger(s) voor voortijdige beëindiging
  - 24) Opzegtermijn voor de aanbieder
  - 25) Duur van hulp na beëindiging (maanden)
- Aanvullende velden
- 1) Relaties tussen contracten (bijv. Dwarsverbanden tussen SLA's en raamcontracten)
  - 2) Betalingsvoorwaarden (bijv. Betaling vooraf/betaling achteraf)
  - 3) Bestaan van automatische-verlengingsclausules (J/N)
  - 4) Kwantitatieve prestatiedoelen voor de aanbieder (bijv. 10 licenties voor XYZ)
  - 5) Kwalitatieve prestatiedoelen
  - 6) Partij(en) die mogen beëindigen
  - 7) Geraamde tijd voor vervangbaarheid [zie Uitvoeringsverordening 2018/1624, template Z 8.00, 0090]